

สถาบัน THE BEST CENTER

2145/7 ช.รามคำแหง 43/1 ถ.รามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240
โทร. 0-2318-6868, 0-2314-1492 โทรสาร 0-2718-6274
www.thebestcenter.com facebook.com/bestcentergroup

คุณภาพมาตรฐานต่อเนื่องมาที่ 1

คู่มือเตรียมสอบ

เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน

กรมประมาณ

ความรู้ด้านความสามารถที่ใช้เฉพาะตำแหน่ง

เนื้อหา+แนวข้อสอบ ภายใต้และประกอบด้วย

- ความรู้เกี่ยวกับกรมกรมประมาณ
- พระราชกำหนดการประมาณ พ.ศ. 2558
- แนวข้อสอบพระราชกำหนดการประมาณ 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560
- แนวข้อสอบยุทธศาสตร์ชาติ
- แนวข้อสอบ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)
- การบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์
- ความรู้ด้านการวางแผน
- การติดตามประเมินผล
- ความรู้ด้านงบประมาณและการวิเคราะห์งบประมาณ
- การวิเคราะห์นโยบายและแผน
- แนวข้อสอบ วิเคราะห์นโยบายและแผน
- แนวข้อสอบ ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการเมือง เศรษฐกิจ และสังคม
- เทคนิคการสอนสัมภาระ
- การจัดทำแผนเชิงยุทธศาสตร์
- การจัดทำแผนปฏิบัติการ แผนงาน/โครงการ

ปี 64

สนใจสั่งซื้อ หรือสอบถามเพิ่มเติม โทร. 081-496-9907

LINE: @thebestcenter

270.-

คู่มือสอบเจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน กรมประมง

รวมรวมและเรียนเรียงโดย.....

ฝ่ายวิชาการ สถาบัน THE BEST CENTER

ห้ามตัดต่อหรือคัดลอกส่วนใดส่วนหนึ่งของเนื้อหา

สงวนลิขสิทธิ์ตาม พ.ร.บ.ลิขสิทธิ์ พ.ศ. 2537

ราคา 270 บาท

จัดพิมพ์โดยสำนักงานฝ่ายวิชาการ

The Best Center InterGroup Co., Ltd.

บริษัท เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์ อินเตอร์กรุ๊ป จำกัด

บริหารงานโดย ดร.สิงห์ทอง มั่วชุมนสช่องอาจารย์จันทนี มั่วชุมน (พิเศษรุ่งยั่น น. ราม)

เลขที่ 2145/7 ซอยรามคำแหง 43/1 ถนนรามคำแหง แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ 10240

โทรศัพท์ 081-496-9907, 0-2314-1492, 0-2318-6868 โทรสาร 0-2718-6274 line id: @thebestcenter

www.thebestcenter.com หรือ www.facebook.com/bestcentergroup

คู่มือเตรียมสอบ
เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน
กรมประมง

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

ราคา 270-

คำนำ

สำหรับชุดคู่มือเตรียมสอบสำหรับตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์แผน นโยบายและแผน กรมประมง เล่มนี้ ทางสถาบัน THE BEST CENTER และฝ่ายวิชาการของสถาบันได้เรียบเรียงขึ้น เพื่อให้ผู้สมัครสอบใช้สำหรับเตรียมสอบในการสอบแข่งขันฯ ในครั้งนี้

ทางสถาบัน THE BEST CENTER ได้เล็งเห็นความสำคัญจึงได้จัดทำหนังสือ เล่มนี้ขึ้นมา ภายใต้ในเล่มประกอบด้วยทุกส่วนที่กำหนดในการสอบ จะเข้าสอบทุกส่วน พร้อม กำဇเลย์ฉบับยามาจัดทำเป็นหนังสือชุดนี้ขึ้น เพื่อให้ผู้สอบได้เตรียมตัวอ่านล่วงหน้า มีความ พร้อมในการทำข้อสอบ

ท้ายนี้ กณาจารย์จัดทำข้อมูลคุณทางสถาบัน THE BEST CENTER ที่ได้ให้การ สนับสนุนและมีส่วนร่วมในการจัดทำหนังสือเล่มนี้ สามารถดาวน์โหลดได้ฟรี ไม่เสียเงิน เป็น เล่ม ໄด้ พร้อมกับนี้กณาจารย์จัดทำข้อมูลรับข้อมูลพร้อมๆ กัน อันเกิดขึ้นและยินดีรับฟังความ คิดเห็นจากทุกๆ ท่าน เพื่อที่จะนำมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้น

THE BEST CENTER
เดอะเบสท์ เซ็นเตอร์

ขอให้โชคดีในการสอบทุกท่าน
ฝ่ายวิชาการ

สถาบัน The Best Center

www.thebestcenter.com

สารบัญ

➤ ความรู้ที่เกี่ยวกับการวางแผน	1
➤ พระราชกำหนดการป้องกัน พ.ศ. 2558	4
◆ แนวข้อสอบ พระราชกำหนดการป้องกัน พ.ศ. 2558 และที่แก้ไขเพิ่มเติม ฉบับที่ 2 พ.ศ. 2560	54
◆ แนวข้อสอบ ยุทธศาสตร์ชาติ	66
◆ แนวข้อสอบ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติดับที่ 12 (พ.ศ. 2560-2564)	71
➤ การบริหารจัดการเชิงยุทธศาสตร์	79
➤ การจัดทำแผนเชิงยุทธศาสตร์	95
➤ ความรู้ด้านการวางแผน	105
➤ การจัดทำแผนปฏิบัติการ แผนงาน/โครงการ	115
➤ การติดตามประเมินผล	139
➤ ความรู้ด้านงบประมาณและการวิเคราะห์งบประมาณ	161
➤ การวิเคราะห์ที่น้อยบ่ายเบน	190
★ แนวข้อสอบ วิเคราะห์ที่น้อยบ่ายเบน ชุดที่ 1.	201
★ แนวข้อสอบ วิเคราะห์ที่น้อยบ่ายเบน ชุดที่ 2.	222
★ แนวข้อสอบ วิเคราะห์ที่น้อยบ่ายเบน ชุดที่ 3.	240
★ แนวข้อสอบ วิเคราะห์ที่น้อยบ่ายเบน ชุดที่ 4.	249
◆ แนวข้อสอบ ความรู้ที่จำเป็นเกี่ยวกับการเขียน เศรษฐกิจ และสังคม	268
➤ เทคนิคการสอบแข่งขัน	269

◎ ความรู้เกี่ยวกับกรมประมง

➤ ประวัติกรมประมง

การบริหารกิจการประมงของประเทศไทย ได้เริ่มจัดระเบียบขึ้นในปีพุทธศักราช 2444 (ร.ศ.120) โดยรัฐบาลมุ่งหวังประโยชน์ 3 ประการคือ 1. การเก็บภาษีอากร 2. ให้มีสัตว์น้ำเพียงพอสำหรับเป็นอาหารของประชาชน และ 3. ให้มีสัตว์น้ำเป็นสินค้าแก่บ้านเมือง แต่ในทางปฏิบัติการบริหารการประมงในช่วงปี พ.ศ. 2444-2464 นั้น มุ่งประโยชน์ในการจัดเก็บภาษีอากรมากกว่าการเอาใจใส่ในการบำรุงรักษาพืชพันธุ์สัตว์น้ำให้มีปริมาณมากขึ้น เพื่อให้เพียงพอ กับความต้องการของประเทศ ดังนั้น เมื่อวันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2464 พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว (รัชกาลที่ 6) ได้มีประกาศกระทรวงบรมราชนองการจัดแบ่งหน้าที่ราชการกระทรวงพระคลังมหาสมบัติกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกำหนดให้กระทรวงพระคลังฯ มีหน้าที่ปกครองที่จับสัตว์น้ำ เก็บเงินอากรในที่จับสัตว์น้ำ และการเก็บค่าอากรน้ำ ส่วนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งมีเจ้าพระยาพลเทพ ดำรงตำแหน่งเป็นเสนาบดี มีหน้าที่เพาะเลี้ยงและดูแลรักษาสัตว์น้ำ แนะนำถูกดูงดจับสัตว์น้ำ กำหนดขนาดความกว้างและขนาดเครื่องมือห้ามการใช้เครื่องมือบางอย่าง และห้ามทำอันตรายสัตว์น้ำ เช่น วางยาเบื้องยาเม้า ใช้ข่องระเบิด เป็นต้น ซึ่งเป็นการป้องกันพืชพันธุ์สัตว์น้ำ จึงนับได้ว่าการอนุรักษ์พันธุ์สัตว์น้ำของประเทศไทยได้เริ่มต้นดำเนินการตั้งแต่บัดนั้นเป็นต้นมา

แต่ด้วยสมัยนั้นประเทศไทยยังขาดศูนย์ความรู้ในการบำรุงรักษาสัตว์น้ำ ประกอบกับการที่จะบำรุงรักษาพืชพันธุ์สัตว์น้ำให้มีปริมาณมากยิ่งขึ้นนั้น ต้องอาศัยบุคคลที่มีความรู้พิเศษเฉพาะทาง รัฐบาลจึงได้ติดต่อ กับ อัครราชทูตไทยประจำกรุงวอชิงตัน สาธารณรัฐอเมริกา ให้ช่วยจัดหาผู้ชำนาญการในเรื่องปลา มาเป็นที่ปรึกษาและปฏิบัติงาน พระยาเมธารัชบดีผู้ดูแลน้ำเรียนไทยในสหราชอาณาจักร จึงได้ท่านท่าน ดร. ชิว แมคคอร์มิก สมิท (Dr. Hugo M. Smith, MD., LL.D) ผู้เคยเป็น Commissioner of fisheries U.S.A

ให้เข้ามาช่วยในเรื่องดังกล่าว ซึ่งพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ 6 ทรงโปรดเกล้าให้เข้ามารับราชการในฐานะ Adviser in fisheries to His Siamese Majesty's Government

สังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เมื่อปี พ.ศ. 2466 โดยจัดสำนักงานให้ตั้งอยู่ที่วังสุริยวงศ์ (นางเลิ้ง) โดยงานในขั้นแรก คือการสำรวจ ศึกษาพันธุ์สัตว์น้ำ จัดและทะเบียนของประเทศไทยว่ามีมากน้อยเท่าใด เพื่อนำมาประกอบการเพาะพันธุ์ การบำรุงพันธุ์พันธุ์สัตว์น้ำ ซึ่งผลในการสำรวจจะจำแนกในทางชีววิทยา โดยมีภาพประกอบและจัดรวมไว้เป็นหมวดหมู่ และได้เขียนข้อวิจารณ์ถึงทรัพยากรในน้ำและการประมงของประเทศไทยรวมทั้งผังงานและข้อแนะนำ ในการบริหาร การส่งเสริม และการพัฒนา ในหนังสือชื่อ A Review of the Aquatic Resources and Fisheries of Siam, with Plans and Recommendation for the Administration, Conservation and Development เสนอต่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ซึ่งภายหลังได้มีการแปลเป็นภาษาไทยเพื่อตีพิมพ์และเผยแพร่ให้ผู้เกี่ยวข้องได้ศึกษา กันอย่างแพร่หลาย

และเมื่อวันที่ 21 กันยายน พ.ศ. 2469 ได้มีพระบรมราชโองการตั้งกรมรักษาสัตว์น้ำขึ้น สังกัดอยู่ใน กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ โดยกำหนดให้มีหน้าที่ดูแลและนำการขยายการจับสัตว์น้ำเพื่อเป็นอาหารและสินค้าภายในภายนอกประเทศไทย กำหนดเขต และกิจกรรมที่อนุญาตให้จับสัตว์น้ำตามพระราชบัญญัติ ออกค่าปรับ ร.ศ. 120 และนับถ้วน 6 วัน ทรงโปรดเกล้าฯ ให้ ดร. ชิว แมคคอร์มิก สมิท เป็นเจ้ากรมรักษาสัตว์น้ำ

ระหว่างที่กระทรวงเกษตรฯ กำลังเริ่มงานบำรุงรักษาสัตว์น้ำเป็นช่วงระยะเวลาที่ต้องการผู้มีความรู้ในวิชาเกี่ยวกับการเพาะพันธุ์และดูแลรักษาสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อมอย่างมาก ซึ่งนับเป็นพระมหากรุณาธิคุณที่ สมเด็จพระราชนิดา เจ้าฟ้ามหาดุลเดช กรมหลวงส่งขานครินทร ทรงมีประสงค์อันแรงกล้าในการที่จะสนับสนุนการพัฒนาการประมงของไทยให้ก้าวหน้า โดยได้ประทานพระราชส่วนพระองค์เป็นทุนให้กระทรวงเกษตรฯ จัดตั้งข้าราชการหรือนักเรียนไปศึกษาวิชาเพาะพันธุ์ปลาในต่างประเทศ ปรากฏว่าสู่ได้รับการคัดเลือกจำนวน 2 ท่าน คือ หลวงจุลชีพพิชาธาร และ ศาสตราจารย์บุญ อินทรัมพรรย ซึ่งถือเป็นนักเรียนทุนหิดลชุดแรกที่ได้เดินทางไปศึกษา ประเทศไทยรัฐอเมริกา ต่อมาได้มีการเปิดสอบบัชทุนเพิ่มอีก 1 ทุน ซึ่งผู้ที่สอบตัดเลือกได้คือ ศาสตราจารย์ โฉต สุวัตถิ

ระยะเวลาผ่านไปครบกำหนด 6 ปี ในเดือนพฤษภาคม พ.ศ.2471 หลวงจุลชีพพิชาธาร ได้สำเร็จการศึกษา จึงเดินทางกลับมาประเทศไทย กระทรวงเกษตรฯ จึงมีคำสั่งบรรจุเข้ารับราชการ ในตำแหน่งผู้ช่วยเจ้ากรมรักษาสัตว์น้ำเป็นเวลา 2 ปี และต่อมาได้ดำรงตำแหน่งเจ้ากรมรักษาสัตว์น้ำ แทน ดร.อา แมคคอร์มิก สมิท ซึ่งขอลาออกจากราชการ แต่ยังคงทำหน้าที่เป็นที่ปรึกษาต่อไป ต่อมาในปี พ.ศ. 2473 ศาสตราจารย์บุญ อินทรัมพรรย สำเร็จการศึกษากลับมา ได้มีคำสั่งบรรจุแต่งตั้งเข้ารับราชการในตำแหน่งปลัดกรมชั้น 2 กรมรักษาสัตว์น้ำ

ในปี พ.ศ. 2475 มีการย้ายกรมรักษาสัตว์น้ำจากวังสุริย (นางเลิ้ง) ไปตั้งอยู่ภายนอกอาคารที่เคยเป็นกรมเพาะปลูก บริเวณกระทรวงเกษตรฯ ประจำปี พ.ศ. 2479 จึงได้ย้ายที่ทำการไปอยู่ที่วังพระองค์เจ้าทสสุริวงศ์ หลังอาคารพิพิธภัณฑ์พระบาทสมเด็จพระปรมเกล้าเจ้าอยู่หัว (กรมโยธาธิการเดิม) ซึ่งเป็นที่ตั้งของบริษัทการบินไทย หลานหลวงในปัจจุบัน

จากการเปลี่ยนแปลงการปกครอง พ.ศ. 2475 ได้มีประกาศพระบรมราชโองการ ลงวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ. 2475 ให้รวมกระทรวงเกษตรฯ กับกระทรวงพาณิชย์ และกระทรวงคมนาคม เป็นกระทรวงเดียวกัน เรียกว่า “กระทรวงเกษตรพาณิชย์” และเปลี่ยนเป็นชื่อ “กระทรวงเศรษฐกิจ” ในปี พ.ศ. 2476 เมื่อจากมีพระราชบัญญัติจัดตั้งกระทรวงและกรมขึ้น มีกรรมการประมงรวมอยู่ในกระทรวงเศรษฐกิจด้วย โดยมีหลวงจุลชีพพิชาธาร เป็นอธิบดีกรมการประมง

จนจนปี พ.ศ. 2496 ได้มีประกาศใช้พระราชบัญญัติปรับปรุงกระทรวง ทบวง กรม โดยมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2497 โดยพระราชบัญญัตินี้ได้เปลี่ยนนามกรรมการประมง เป็น “กรมประมง” จนถึงปัจจุบัน

➤ วิสัยทัศน์

(กรมประมง) "เป็นหน่วยงานที่มุ่งพัฒนาและบริหารการเปลี่ยนแปลง เพื่อนำสู่การประมงที่ยั่งยืน"

➤ พันธกิจ

1. พัฒนาประสิทธิภาพการผลิต เพิ่มนูลค่าของสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ และความสามารถในการประกอบอาชีพของเกษตรกร
2. พัฒนาเทคโนโลยีการแปรรูปผลิตภัณฑ์ ตรวจสอบคุณภาพและตรวจสอบข้อบกพร่อง
3. บริหารจัดการประมงเพื่อให้มีทรัพยากรประมงใช้อย่างยั่งยืน
4. พัฒนาการวิจัยเพื่อนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้วยทดสอบสู่เกษตรกร

5. ปรับนحوทางขององค์กรและพัฒนาการวิทยากรบุคคล ให้มีความรู้ สมรรถนะ ทักษะที่พร้อมปฏิบัติงานเพื่อรับการเปลี่ยนแปลง

➤ ยุทธศาสตร์

1. ประเด็นยุทธศาสตร์เพิ่มผลผลิตสัตว์น้ำ
2. ประเด็นยุทธศาสตร์พัฒนาศูนย์การผลิตสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์
3. ประเด็นยุทธศาสตร์การบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้ยั่งยืนและคงความหลากหลาย
4. ประเด็นยุทธศาสตร์วิจัยและพัฒนาวิชาการและเทคโนโลยีการประมง
5. ประเด็นยุทธศาสตร์พัฒนานักวิชาการและองค์กร

➤ ค่านิยม

"We are FISHERIES"

F = Friendly มีความเป็นมิตร

I = Integrity มีคุณธรรม จริยธรรม

S = Smart มีความฉลาด

H = Happiness มีความสุข

E = Enthusiasm มีความกระตือรือร้นในการปฏิบัติงาน

R = Responsibility มีความรับผิดชอบ

I = Intelligence มีความฉลาด

E = Energy มีพลังและกำลังความสามารถ

S = Simplicity มีความเรียบง่าย

➤ ผู้บริหาร

นายนิมิต ศักดิ์ชัย

อธิบดีกรมประมง

เข้ารับตำแหน่ง 1 ตุลาคม 2562 - ปัจจุบัน

พระราชกำหนด

การประมง

พ.ศ. ๒๕๕๘

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๘

เป็นปีที่ ๙๐ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศ
ว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยการประมง

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๑ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย (ฉบับ^๑ ชั่วคราว) พุทธศักราช ๒๕๕๗ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกำหนดขึ้นไว้ดังต่อไปนี้
มาตรา ๑ พระราชกำหนดนี้เรียกว่า “พระราชกำหนดการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘”

มาตรา ๒^(๑) พระราชกำหนดนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้น^๒ไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติการประมง พ.ศ. ๒๕๕๘

มาตรา ๔ บทบัญญัติแห่งพระราชกำหนดนี้มุ่งหมายเพื่อการจัดระเบียบการประมงในประเทศไทยและในน่านน้ำทั่วไป เพื่อป้องกันมิให้มีการทำประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย เพื่อรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เป็นแหล่งอาหารของมนุษยชาติอย่างยั่งยืน และรักษาสภาพลิ่งแวงล้อมให้ดำรงอยู่ในสภาพที่เหมาะสมตามแนวทาง กฎหมายที่และมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับนับถือในนานาประเทศ รวมทั้งคุ้มครองสวัสดิภาพของคนประจำเรือ และป้องกันการใช้แรงงานผิดกฎหมายในภาคการประมงภายใต้วัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

(๑) เพื่อให้การบริหารจัดการด้านการประมงและการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำเป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล มีการรวบรวมและจัดเก็บข้อมูลอย่างครบถ้วนและถูกต้อง

(๒) เพื่อปกป้องคุ้มครองและให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนประมงพื้นบ้านและชุมชนประมงท้องถิ่น

(๓) เป็นการปฏิบัติตามพันธกรณีระหว่างประเทศไทยในส่วนที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำ

(๔) เพื่อกำหนดมาตรการในการป้องกัน ยับยั้ง และขัดการทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย และการใช้แรงงานผิดกฎหมายในภาคการประมง

(๕) มีการใช้หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุดเพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำนำไปสู่ การพัฒนาระบบเศรษฐกิจ สังคม และลิ่งแวงล้อมที่ยั่งยืน ตลอดจนกับแนวทางการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

และหลักการป้องกันล่วงหน้าเพื่อรักษาหรือฟื้นฟูทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในระดับที่สามารถก่อให้เกิดผลลัพธ์สูงสุดของสัตว์น้ำที่สามารถทำการประเมินได้อย่างยั่งยืน

(๖) เพื่อป้องกันและจัดการทำการประเมินที่เกินศักย์การผลิตและจัดความสามารถในการทำการประเมินส่วนเกิน ตลอดจนความคุณมิให้การทำการประเมินมีผลบั่นทอนความยั่งยืนของทรัพยากรสัตว์น้ำ

(๗) เพื่อบังคับใช้มาตรการตามที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนี้อย่างเป็นระบบ

(๘) ส่งเสริมความร่วมมือกับรัฐอื่น ภาคเอกชน และองค์กรระหว่างประเทศ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนี้

(๙) เพื่อคุ้มครองสวัสดิภาพในการทำงานของแรงงานในภาคการประเมิน

(๑๐) เพื่อสร้างระบบติดตาม ควบคุม และเฝ้าระวังการทำการประเมินให้มีประสิทธิภาพ

(๑๑) เพื่อให้มีระบบการสืบค้นที่มีประสิทธิภาพและสามารถตรวจสอบที่มาของสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำได้ตั้งแต่การทำการประเมินไปจนถึงผู้บริโภค

(๑๒) กำหนดไทยทางปักษ์ขวาและไทยทางอาณาฯให้ได้สัดส่วนและเหมาะสมเพื่อป้องกันการกระทำความผิด

มาตรา ๕ ในพระราชกำหนดนี้

“สัตว์น้ำ” หมายความว่า สัตว์ที่อาศัยอยู่ในน้ำเป็นปกติ สัตว์จำพวกสะเทินน้ำสะเทินบก สัตว์ที่อาศัยอยู่ในบริเวณน้ำทั่วถึง สัตว์ที่มีการดำรงชีวิตส่วนหนึ่งอยู่ในน้ำ สัตว์ที่มีวงจรชีวิตช่วงหนึ่งที่อาศัยอยู่ในน้ำเฉพาะช่วงชีวิตที่อาศัยอยู่ในน้ำ รวมทั้งไข่และน้ำซึ่งของสัตว์น้ำ และสาหร่ายทะเล ชาด หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของสัตว์น้ำเหล่านั้น และให้หมายความรวมถึงพันธุ์ไม่น้ำตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และชาดหรือส่วนหนึ่งส่วนใดของพันธุ์ไม่น้ำนั้นด้วย

“ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ” หมายความว่า ผลิตผลที่ได้จากการแปรรูปสัตว์น้ำหรือที่ใช้สัตว์น้ำเป็นวัตถุดิน

“การแปรรูปสัตว์น้ำ” หมายความว่า การกระทำใด ๆ ที่เป็นการเปลี่ยนสภาพสัตว์น้ำสำหรับใช้เพื่อการอุปโภคหรือบริโภค แต่ไม่รวมถึงการบรรจุหีบห่อสัตว์น้ำโดยไม่มีการเปลี่ยนสภาพของสัตว์น้ำ หรือการเปลี่ยนสภาพสัตว์น้ำเพื่อวิการให้แก่ผู้บริโภคโดยตรง

“การประเมิน” หมายความว่า การทำการประเมิน การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ การดูแลรักษาสัตว์น้ำ การแปรรูปสัตว์น้ำ และหมายความรวมถึงการกระทำใด ๆ ที่เป็นการสนับสนุนการทำการประเมิน

“ทำการประเมิน” หมายความว่า คืนหา ล่อ จับ ได้มา หรือเก็บสัตว์น้ำ หรือการกระทำใด ๆ ที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อล่อ จับ ได้มา หรือเก็บสัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำ

“ที่จับสัตว์น้ำ” หมายความว่า ที่ที่มีน้ำขังหรือไหล และหาดทั้งปวงที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน รวมทั้งป่าไม้และพื้นดินที่มีน้ำท่วมตามธรรมชาติ ไม่ว่าจะเป็นสาธารณะมีบัตรของแผ่นดินหรือที่ดินของเอกชน รวมทั้งทะเล

“ทะเล” หมายความว่า ทะเลชายฝั่ง ทะเลนอกชายฝั่ง ทะเลนอกน่านน้ำไทย และทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชาติฝั่งอื่น

“น่านน้ำไทย” หมายความว่า น่านน้ำภายใน ทะเลชายฝั่ง และทะเลนอกชายฝั่ง

“น่าน้ำภายใน” หมายความว่า ที่จับสัตว์น้ำภายในราชอาณาจักรที่มิใช่ทะเล

“ทะเลชายฝั่ง” หมายความว่า ทะเลที่อยู่ในราชอาณาจักรนับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปสามไมล์ ทะเล เว็บแต่ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำจะออกกฎหมายระทรวงกำหนดให้เขตทะเลชายฝั่งในบริเวณใดมีระยะนับจากแนวชายฝั่งทะเลออกไปน้อยหรือมากกว่าสามไมล์ทะเลก็ได้ แต่ต้องไม่น้อยกว่าหนึ่งจุดท้าไมล์ทะเลและไม่เกินสิบสองไมล์ทะเล โดยให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดแนบท้ายกฎหมายระทรวงด้วย

“แนวชายฝั่งทะเล” หมายความว่า แนวที่น้ำทะเลบรรจบกันในบริเวณชายฝั่ง ชายหาด ตามที่ระบุในแผนที่เดินเรือของกรมอุทกศาสตร์ว่ามีความลึกน้ำสูญญ์เมตร หรือแนวขอบนอกของพื้นที่ที่มีการถอนทะเล

“ทะเลนอกชายฝั่ง” หมายความว่า ทะเลที่อยู่ในราชอาณาจักรที่อยู่พ้นจากทะเลชายฝั่งจนสุดเขตเศรษฐกิจจำเพาะตามประกาศเขตเศรษฐกิจจำเพาะของราชอาณาจักรไทย หรือสุดเขตใกล้ทวีปที่เป็นสิทธิชิปไทย ของราชอาณาจักรไทยตามกฎหมายระหว่างประเทศ สุดแต่เขตใดจะใกล้กว่า

“ทะเลนอกน่านน้ำไทย” หมายความว่า ทะเลหลวงที่อยู่พ้นจากทะเลนอกชายฝั่งและหมายความรวมถึงทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่ง

“ทะเลที่อยู่ในเขตของรัฐชายฝั่ง” หมายความว่า ทะเลที่อยู่ในเขตอำนาจของรัฐชายฝั่ง หรือที่รัฐชายฝั่งมีสิทธิห้ามประโยชน์ได้ตามกฎหมายระหว่างประเทศไทย

“รัฐชายฝั่ง” หมายความว่า ประเทศไทยเมืองใดเมืองหนึ่งที่จังหวัดน้ำทะเลแต่ไม่รวมถึงประเทศไทย

“ประมงน้ำจืด” หมายความว่า การทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำที่อยู่ในน่านน้ำภายใน

“ประมงพื้นบ้าน” หมายความว่า การทำการประมงในเขตทะเลชายฝั่งไม่ว่าจะใช้เรือประมง หรือใช้เครื่องมือ โดยไม่ใช้เรือประมง ทั้งนี้ ที่มิใช่เป็นประมงพาณิชย์

“ประมงพาณิชย์”^(๑) หมายความว่า การทำการประมงโดยใช้เรือประมงที่มีขนาดตั้งแต่สิบตันกรอบขึ้นไป หรือที่ใช้เครื่องยนต์มีกำลังแรงม้าถึงขนาดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือใช้เรือประมงโดยมีหรือใช้เครื่องมือทำการประมงตามประเภท วิธี จำนวนแรงงานที่ใช้ หรือลักษณะการทำการประมงตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้หมายความรวมถึงการใช้เรือประมงดังกล่าวทำการแปรรูปสัตว์น้ำไม่ว่าจะมีการทำการประมงด้วยหรือไม่ก็ตาม

“การเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า การเลี้ยงสัตว์น้ำหรือการเพาะพันธุ์สัตว์น้ำทั้งโดยวิธีธรรมชาติ วิธีผสมเทียม หรือวิธีอื่นใดในที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ทั้งนี้ ไม่ว่าจะเป็นการกระทำในช่วงใดของวงจรชีวิตสัตว์น้ำนั้น

“ที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ” หมายความว่า บ่อ คอก กระซัง หรือที่ที่ใช้เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำลักษณะอื่นใด ไม่ว่าจะอยู่ในที่ดินของเอกชน หรือในที่สาธารณะบัติของแผ่นดิน หรือในที่จับสัตว์น้ำใด ๆ ที่ผู้บุคคลสร้างผู้จัดทำเจ้าของ หรือผู้ครอบครองมีความมุ่งหมายโดยตรงที่จะใช้ทำการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

“การดูแลรักษาสัตว์น้ำ” หมายความว่า การดูแลรักษาคุณภาพสัตว์น้ำหลังการจับก่อนถึง

^(๑) มาตรา ๔ นิยามคำว่า “ประมงพาณิชย์” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

กระบวนการการเประรูปสัตว์น้ำ

“เครื่องมือทำการประมง” หมายความว่า เครื่องกลไก เครื่องใช้ เครื่องอุปกรณ์ ส่วนประกอบ อาวาช เต่า และหลักที่ใช้ทำการประมง

“เรือประมง”^(๑) หมายความว่า ยานพาหนะทางน้ำทุกชนิดที่ใช้หรือเจตนาจะใช้เพื่อแสวงหาประโยชน์จากการล่าพยากรณ์สัตว์น้ำในทางการค้า และให้หมายความรวมถึงยานพาหนะทางน้ำที่ใช้สนับสนุนเรือที่ใช้ทำการประมง บนถ่ายสัตว์น้ำ หรือเประรูปสัตว์น้ำ

“เรือขันถ่ายสัตว์น้ำ”^(๒) หมายความว่า เรือประมงที่ใช้ทำการบนถ่ายสัตว์น้ำ บนสั่งสัตว์น้ำ เประรูปสัตว์น้ำ หรือเก็บรักษาสัตว์น้ำเป็นการเฉพาะ

“เรือประมงไทย” หมายความว่า เรือประมงที่จดทะเบียนเป็นเรือไทยตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

“จุดอ้างอิง” หมายความว่า ปริมาณเบริญเที่ยบระหว่างขีดความสามารถในการทำการประมง และขีดความสามารถของผลผลิตสัตว์น้ำที่ธรรมชาติจะสร้างขึ้นได้ โดยใช้กระบวนการทางวิทยาศาสตร์ที่พิจารณาจากปริมาณสัตว์น้ำ ขนาด อัตราการเกิดและการตาย และช่วงชีวิตของสัตว์น้ำ เพื่อนำมาใช้กำหนดจำนวนสูงสุดที่พึงทำการประมงได้อย่างยั่งยืน

“การทำการประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย” หมายความว่า การทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมาย การทำการประมงที่ไม่ได้รายงาน และการทำการประมงโดยไร้กฎหมาย

“การทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมาย” หมายความว่า

(๑) การทำการประมงโดยไม่ได้รับอนุญาตตามกฎหมาย หรือขัดต่อกฎหมายไทยหรือกฎหมายของรัฐชาติฝั่ง

(๒) การทำการประมงที่ไม่ปฏิบัติตามมาตรการขององค์การระหว่างประเทศที่จัดทำขึ้นเพื่อประโยชน์ในการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมง หรือขัดต่อกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง

“การทำการประมงที่ไม่ได้รายงาน” หมายความว่า

(๑) การทำการประมงโดยไม่แจ้งหรือรายงาน หรือรายงานไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์และวิธีการตามกฎหมาย หรือกฎหมายระหว่างประเทศ หรือระเบียบที่ออกตามกฎหมาย หรือรายงานเท็จ

(๒) การทำการประมงในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การระหว่างประเทศโดยไม่แจ้ง หรือรายงาน หรือรายงานไม่ครบถ้วนตามหลักเกณฑ์และวิธีการขององค์การระหว่างประเทศนั้น หรือรายงานเท็จ

“การทำการประมงโดยไร้กฎหมาย” หมายความว่า

(๑) การทำการประมงในพื้นที่ที่อยู่ในความรับผิดชอบขององค์การระหว่างประเทศไม่ว่าจะใช้เรือ ได ๆ ไม่ว่าจะมีสัญชาติหรือไร้สัญชาติ โดยประการที่ไม่ได้ปฏิบัติตามหรือฝ่าฝืนมาตรการเกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมงที่องค์การระหว่างประเทศดังกล่าวจัดให้มีขึ้น

(๒) การทำการประมงในที่จับสัตว์น้ำที่ยังไม่มีการกำหนดมาตรการการอนุรักษ์และบริหารจัดการ

^(๑) มาตรา ๔ นิยามคำว่า “เรือประมง” แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^(๒) มาตรา ๔ นิยามคำว่า “เรือขันถ่ายสัตว์น้ำ” เพิ่มโดยพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

การประเมิน โดยการทำการประเมินนั้น ไม่สอดคล้องกับพันธะของรัฐในการอนุรักษ์แหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำตามหลักกฎหมายระหว่างประเทศ

“องค์การระหว่างประเทศ” หมายความว่า องค์การระหว่างประเทศที่ประเทศในแต่ละภูมิภาคร่วมกันจัดตั้งขึ้นเพื่อการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประเมิน

“เรือไร์สัญชาติ”^(๔) หมายความว่า เรือที่ไม่ได้จดทะเบียนตามกฎหมายของประเทศไทยโดยประเทศหนึ่งหรือเรือที่มีตั้งแต่สองสัญชาติขึ้นไป หรือเรือที่เปลี่ยนชื่อในระหว่างการเดินเรือ แต่ไม่รวมถึงเรือของผู้มีสัญชาติไทยที่ทำการประเมินพื้นบ้านหรือประเมินน้ำจืดซึ่งมีขนาดตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

“นายทะเบียนเรือ” หมายความว่า นายทะเบียนเรือตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย

“เจ้าของเรือ” หมายความว่า ผู้มีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองในเรือประเมิน

“ผู้ควบคุมเรือ” หมายความว่า ผู้มีหน้าที่บังคับเรือและรับผิดชอบในเรือประเมิน

“คนประจำเรือ” หมายความว่า ลูกเรือหรือคนที่มีหน้าที่ประจำอยู่ในเรือประเมิน แต่ไม่รวมถึงผู้ควบคุมเรือ

“โรงงาน”^(๕) หมายความว่า อาคาร สถานที่ หรือยานพาหนะที่ใช้เครื่องจักรมีกำลังรวมตั้งแต่ห้าแรงม้าหรือกำลังเทียบเท่าตั้งแต่ห้าแรงม้าขึ้นไป หรือใช้คนงานตั้งแต่เจ็ดคนขึ้นไปโดยใช้เครื่องจักรหรือไม่ก็ตาม สำหรับบรรจุ แปรรูป เก็บรักษาสัตว์น้ำ หรือนำสัตว์น้ำที่แปรรูปแล้วหรือที่ยังมิได้แปรรูปมาบรรจุหีบห่อ แต่ไม่รวมถึงเรือประเมิน เรือบรรทุกสินค้า และกิจการแพปลาตามกฎหมายว่าด้วยการจัดระเบียบกิจการแพปลา

“นำเข้า” หมายความว่า นำหรือส่งเข้ามาในราชอาณาจักร

“ส่งออก” หมายความว่า นำหรือส่งออกไปนอกราชอาณาจักร

“นำผ่าน” หมายความว่า นำหรือส่งผ่านราชอาณาจักร

“ท่าเทียบเรือประเมิน” หมายความว่า สถานที่ที่จัดขึ้นสำหรับใช้จอดหรือเทียบที่บันไดเรือประเมินถ่ายสัตว์น้ำ หรือใช้ในการนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำขึ้นจากเรือประเมิน ทั้งนี้ ไม่ว่าจะอยู่บนบกหรือในน้ำ

“กิจการแพปลา” หมายความว่า กิจการแพปลาที่ได้รับใบอนุญาต หรือลงทะเบียนปลากิจการแพปลา

“การขนถ่ายสัตว์น้ำ” หมายความว่า การนำสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำทั้งหมดหรือบางส่วนจากเรือประเมินไปยังยานพาหนะอื่น

“ผู้สั่งเกตการณ์” หมายความว่า ผู้ซึ่งมีความรู้ความสามารถ และมีความเป็นอิสระในการปฏิบัติหน้าที่บนเรือประเมิน

“ผู้รับอนุญาต” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับใบอนุญาตหรือหนังสืออนุญาตให้กระทำการอย่างใดอย่างหนึ่งตามพระราชกำหนดนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

^(๔) มาตรา ๔ นิยามคำว่า “เรือไร์สัญชาติ” ให้ไปเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประเมิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^(๕) มาตรา ๔ นิยามคำว่า “โรงงาน” เพิ่มโดยพระราชกำหนดการประเมิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

“คณะกรรมการ” หมายความว่า คณะกรรมการนโยบายการประมงแห่งชาติ

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมประมง

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๖ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์รักษาการตามพระราชกำหนดนี้ และให้มีอำนาจออกกฎหมายระหว่างกำหนดค่าจ้างและการแปรรูปเนื้อสัตว์ที่ไม่เกินอัตราท้ายพระราชกำหนดนี้ ลดหรือยกเว้นค่าจ้างและการแปรรูปเนื้อสัตว์ที่ไม่เกินอัตราท้ายพระราชกำหนดนี้เพื่อปฏิบัติการตามพระราชกำหนดนี้

กฎหมายระหว่างนี้ เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับได้

มาตรา ๗ การขออนุญาต การขอจดทะเบียน การอนุญาต การรับจดทะเบียน การออกใบอนุญาต การต่ออายุใบอนุญาต และการโอนใบอนุญาตตามพระราชกำหนดนี้ ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎหมายระหว่าง โดยในกฎหมายจะกำหนดให้ต้องเสียค่าธรรมเนียมและค่าจารตามอัตราที่กำหนดไม่เกินอัตราท้ายพระราชกำหนดนี้ด้วยก็ได้

การออกกฎหมายระหว่างกำหนดค่าจ้างหรือค่าธรรมเนียมตามวรรคหนึ่ง จะกำหนดอัตราค่าจ้างหรือค่าธรรมเนียมให้แตกต่างกัน โดยคำนึงถึงประเภท ชนิด ขนาด หรือจำนวนของเรือประมงหรือเครื่องมือทำการประมง หรือประเภท ชนิด ขนาด ลักษณะ หรือรูปแบบของกิจกรรมการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำหรือการทำการประมงก็ได้

หมวด ๑ บททั่วไป

มาตรา ๘ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามพันธกรณีที่ประเทศไทยมีต่อองค์กรระหว่างประเทศ และอนุสัญญาเกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมงที่ประเทศไทยเป็นภาคีสมาชิกด้วยให้ถือว่าการกระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้ หรือตามกฎหมายของรัฐชาติฝั่ง หรือตามหลักเกณฑ์หรือมาตรการตามกฎหมายระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง หรือหลักเกณฑ์หรือมาตรการขององค์กรระหว่างประเทศบรรดาที่เกี่ยวกับการอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมง ไม่ว่าจะกระทำในน่านน้ำไทยหรือนอกน่านน้ำไทย และไม่ว่ากระทำโดยใช้เรือประมงไทย เรือประมงที่มิใช้เรือประมงไทย หรือเรือไรสัญชาติ เป็นการกระทำความผิดในราชอาณาจักร และต้องรับโทษตามที่กำหนดไว้ในพระราชกำหนดนี้ และให้ศาลไทยมีอำนาจพิจารณาและพิพากษากดได้ และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ พนักงานสอบสวน และพนักงานอัยการมีอำนาจดำเนินการตามกฎหมายได้

ในการดำเนินการตามวรรคหนึ่ง หากความผิดเกิดขึ้นอกน่านน้ำไทย และการกระทำความผิดนี้มิใช่เรือประมงไทยหรือผู้มีสัญชาติไทย ให้กระทำได้เมื่อได้รับแจ้งจากรัฐต่างประเทศที่การกระทำความผิดเกิดขึ้น หรือองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับการกระทำความผิดนี้แล้ว

ให้เป็นหน้าที่ของอธิบดีที่จะให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐต่างประเทศ หรือขององค์กรระหว่างประเทศในการดำเนินการเพื่อลบไทยผู้กระทำความผิดตามพระราชกำหนดนี้

มาตรา ๙ เพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการการประมง ให้กรมประมงดำเนินการรวบรวมและประเมินข้อมูลทั้งปวงที่ได้จากการอนุญาต ออกใบอนุญาต จดทะเบียน หรือที่มีผู้แจ้งตามพระราชกำหนดนี้ และ

จัดทำสถิติการประมงให้เป็นปัจจุบันและอัตโนมัติ หรือตามระยะเวลาที่สั้นกว่าหนึ่งตามที่คณะกรรมการกำหนด

ในกรณีที่มีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบและจัดเก็บสถิติการประมง ให้อธิบดีมีอำนาจประกาศกำหนดระยะเวลาและข้อมูลที่ประสงค์จะจัดเก็บ และพื้นที่ที่จะจัดเก็บ โดยปิดประกาศไว้ ณ ที่ทำการกำกับ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง

เมื่อมีประกาศตามวรรคสองแล้ว ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจเข้าไปในสถานที่ที่ใช้ในการประกอบอาชีพการประมง หรือสถานที่ที่เกี่ยวข้องกับการประมงในเวลาทำการของสถานที่นั้นภายใต้พื้นที่และระยะเวลาที่กำหนดตามประกาศดังกล่าว และให้ผู้ประกอบอาชีพการประมงหรือผู้ซึ่งเกี่ยวข้องมีหน้าที่ตอบคำตามความเป็นจริง

มาตรา ๑๐ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เรือไร้สัญชาติทำการประมง

มาตรา ๑๐/^๑ ผู้ใดจะประกอบกิจการ โรงงานต้องแจ้งให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทราบก่อนดำเนินการประกอบกิจการ โรงงานตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่อธิบดีประกาศกำหนด เว้นแต่ได้แจ้งหรือรับใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงานตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานแล้ว

เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้รับแจ้งตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้ออกหนังสือรับแจ้งให้ผู้แจ้งภายในสามวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้ง

มาตรา ๑๐/^๒ ห้ามมิให้ผู้ประกอบกิจการ โรงงานจ้างหรือยินยอมให้คนต่างด้าวที่ไม่ได้รับใบอนุญาตทำงานตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวเข้าทำงานในโรงงาน

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่ามีการฝ่าฝืนวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการมาตรฐานการทางปักษ์ของมีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ โรงงานไม่น้อยกว่าสิบวันแต่ไม่เกินยี่สิบวัน เว้นแต่ในกรณีที่คนต่างด้าวนี้ได้รับใบอนุญาตทำงานมาก่อนและอยู่ในระหว่างดำเนินการต่ออายุ หรือแก้ไขรายการเกี่ยวกับประเภทงานหรือนายจ้างให้อธิบดีแจ้งให้อธิบดีกรรมการจัดทำงานเพื่อดำเนินการต่ออายุหรือแก้ไขรายการให้ถูกต้องโดยเร็ว

ให้พนักงานเจ้าหน้าที่นำตัวคนต่างด้าวตามวรรคหนึ่งส่งพนักงานสอบสวนเพื่อดำเนินคดีตามกฎหมายว่าด้วยการบริหารจัดการการทำงานของคนต่างด้าวหรือตามกฎหมายว่าด้วยคนเข้าเมือง

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าผู้ประกอบกิจการ โรงงานที่ถูกสั่งให้หยุดประกอบกิจการ โรงงานมีการฝ่าฝืนวรรคหนึ่งอีกเป็นครั้งที่สอง ภายในสามปีนับแต่วันที่มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ โรงงาน ให้คณะกรรมการมาตรฐานการทางปักษ์ของมีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ โรงงานไม่น้อยกว่าสิบห้าวันแต่ไม่เกินสามสิบวัน

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจพบว่าผู้ประกอบกิจการ โรงงานที่ถูกสั่งให้หยุดประกอบกิจการ โรงงานมีการฝ่าฝืนวรรคหนึ่งอีกเป็นครั้งที่สาม ภายในสามปีนับแต่วันที่มีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ โรงงานครั้งที่หนึ่ง ให้คณะกรรมการมาตรฐานการทางปักษ์ของมีคำสั่งปิดโรงงาน

^๑ มาตรา ๑๐/๑ เพิ่มโดยพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^๒ มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ห้ามนิให้ผู้ประกอบกิจการ โรงงานที่ถูกสั่งปิด โรงงานตามวาระห้ามประกอบกิจการ โรงงาน ไม่ว่า จะมีใบรับแจ้งหรือใบอนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานหรือไม่ก็ตาม และห้ามนิให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือผู้อนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยโรงงานออกใบรับแจ้งหรือใบอนุญาตประกอบกิจการ โรงงานให้แก่บุคคลดังกล่าวเพื่อ ประกอบกิจการ โรงงานตามพระราชกำหนดนี้อีกภายในสิบปีนับแต่วันถูกสั่งปิด โรงงาน

เมื่อมีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ โรงงานหรือปิด โรงงาน ให้กรมประมงแจ้งให้ปลัดกระทรวง อุตสาหกรรมทราบ

มาตรา ๑๑/๔ ในกรณีที่ผู้ประกอบกิจการ โรงงานกระทำการใดตามมาตรา ๔๔ มาตรา ๔๕ มาตรา ๕๐ หรือมาตรา ๕๑ แห่งพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ ให้คณะกรรมการมาตรการ ทางปกครองมีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ โรงงานไม่น้อยกว่าสิบวันแต่ไม่เกินยี่สิบวัน

ในกรณีพนักงานเจ้าหน้าที่ตรวจสอบว่าผู้ประกอบกิจการ โรงงานที่ถูกสั่งให้หยุดประกอบกิจการ โรงงานกระทำการใดเป็นครั้งที่สองหรือครั้งที่สาม ภายในสามปีนับแต่วันที่มีคำสั่งให้หยุด ประกอบกิจการ โรงงาน ให้คณะกรรมการมาตรการทางปกครองมีคำสั่งให้หยุดประกอบกิจการ โรงงานหรือปิด โรงงาน โดยให้นำมาตรา ๑ วรรคสี่ วรรคห้า วรรคหก และวรคเจ็ด มาใช้บังคับโดยอนุโลม

หมวด ๒

การบริหารจัดการด้านการประเมิน

มาตรา ๑๒ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดนโยบายและกำกับดูแล การบริหาร จัดการด้านการประเมิน และการอนรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำให้เป็นไปตามหลักธรรมาภิบาล และส่งเสริมการมีส่วน ร่วมของผู้ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้การบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำอยู่ในภาวะที่เหมาะสม และสามารถทำการประเมิน ได้อย่างยั่งยืน โดยใช้หลักฐานทางวิทยาศาสตร์ที่ดีที่สุด และคำนึงถึงปัจจัยทางเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ภายใต้แนวทางการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และหลักการป้องกันล่วงหน้า ตลอดจนเพื่อรักษาหรือฟื้นฟูระดับ ทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในระดับที่สามารถก่อให้เกิดผลผลิตสูงสุดของสัตว์น้ำที่สามารถทำการประเมิน ได้อย่างยั่งยืน โดยมีการป้องกันและจัดการทำการประเมินที่เกินศักย์การผลิตและปิดความสามารถในการทำการประเมิน ส่วนเกินเพื่อความคุ้มมิให้การทำการประเมินมีผลบั่นทอนความยั่งยืนของทรัพยากรสัตว์น้ำ

ส่วนที่ ๑

คณะกรรมการนโยบายการประเมินแห่งชาติ

มาตรา ๑๓ ให้มีคณะกรรมการคณฑ์เรียกว่า “คณะกรรมการนโยบายการประเมิน แห่งชาติ” ประกอบด้วย นายกรัฐมนตรี เป็นประธานกรรมการ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เป็น รองประธานกรรมการ ปลัดกระทรวงการต่างประเทศ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ปลัดกระทรวงคมนาคม ปลัดกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ปลัดกระทรวงแรงงาน ผู้บัญชาการทหารเรือ ผู้บัญชาการตำรวจน

แห่งชาติ อธิบดีกรมการปกครอง ประธานสภาพยุทธศาสตร์แห่งชาติ ประธานสภาพหอการค้าแห่งประเทศไทย ประธานสภาพอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย เป็นกรรมการ และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งรัฐมนตรีแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสิบคน เป็นกรรมการ

ให้อธิบดีเป็นกรรมการและเลขานุการ

มาตรา ๑๔ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๑๓ ให้แต่งตั้งจากบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้แทนสมาคมในด้านการประมงทะเลยฝั่ง ด้านการประมงทะเลนอกชายฝั่ง ด้านการประมง นอกน่านน้ำไทย ด้านการประมงน้ำจืด ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ และด้านการแปรรูปสัตว์น้ำ ด้านสะหนึ่งคน

(๒) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ไม่เกินสองคน

(๓) นักวิชาการด้านการประมง ไม่เกินสองคน

มาตรา ๑๕ ผู้จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิต้องไม่เคยได้รับโภชนาคโดยคำ พิพากษายื่นฟ้องที่สุดในความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการประมง

มาตรา ๑๖ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิมีภาระการดำรงตำแหน่งคราวละสองปี

ในระหว่างที่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง ไม่ว่าด้วยเหตุใด และยังมิได้มีการแต่งตั้ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิขึ้นใหม่ ให้คณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่

กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอาจได้รับแต่งตั้งอีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่ง ติดต่อกันเกินสองวาระ ไม่ได้

มาตรา ๑๗ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออกจาก

(๓) พ้นจากการเป็นผู้แทนสมาคมที่ได้รับแต่งตั้ง หรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๕

(๔) รัฐมนตรีให้ออกเพรະบกพร่องต่อหน้าที่ มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือหย่อนความสามารถ

(๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

(๖) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(๗) ได้รับโภชนาคโดยคำพิพากษายื่นฟ้องที่สุดให้จำคุก

มาตรา ๑๘ การประชุมและการดำเนินการประชุมให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๑๙ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่กำหนดนโยบาย และกำกับการบริหารจัดการการประมง ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบายการพัฒนาการประมงในน่านน้ำไทยให้สอดคล้องกับบริบทของทรัพยากร สัตว์น้ำ และขีดความสามารถในการทำการประมง โดยคำนึงถึงจุดอ้างอิงเป็นสำคัญ

(๒) กำหนดนโยบายการส่งเสริม พัฒนา และการแก้ไขปัญหาการประมงนอกน่านน้ำไทย

(๓) กำหนดนโยบายการพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำของประเทศไทย

(๔) กำหนดนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมต่อเนื่องด้านการประมงของประเทศไทย

(๕) กำหนดมาตรการในการดำเนินการควบคุมให้บรรลุตามนโยบายตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔)

- (๖) กำหนดปริมาณสูงสุดของสัตว์น้ำที่จะทำการประมงในน่านน้ำไทย
- (๗) กำหนดแนวทางและเป้าหมายในการพัฒนาการประมงของประเทศไทยให้สอดคล้องกับการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำและสิ่งแวดล้อม
- (๘) กำหนดแนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในภาวะที่เหมาะสมและสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน
- (๙) จัดทำรายงานผลการดำเนินงานประจำปีเสนอต่อกองระดับน้ำดินตรี และเผยแพร่ให้ประชาชนทราบ
- (๑๐) ปฏิบัติการอื่นใดตามที่กฎหมายกำหนดให้เป็นอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ หรือตามที่คณะกรรมการตั้งมอบหมาย
- นโยบายที่ได้จัดทำตาม (๑) (๒) (๓) และ (๔) ให้นำเสนอคณะกรรมการเพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบ และเมื่อคณะกรรมการให้ความเห็นชอบแล้ว ให้หน่วยงานของรัฐทุกแห่งดำเนินการและกำกับการให้เป็นไปตามนโยบายดังกล่าว
- มาตรา ๒๐** ให้คณะกรรมการมีอำนาจแต่งตั้งคณะกรรมการเฉพาะกิจ หรือคณะกรรมการเพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการกำหนดได้
- การประชุมคณะกรรมการเฉพาะกิจและคณะกรรมการ ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด
- มาตรา ๒๑** นโยบายตามมาตรา ๑๕ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) และ (๗) อย่างน้อยต้องมุ่งให้เกิดผลสัมฤทธิ์ดังต่อไปนี้
- (๑) ให้เกิดการส่วนรักษา และป้องกันสัตว์น้ำมิให้สูญพันธุ์ และให้สามารถใช้ประโยชน์แหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำได้อย่างยั่งยืน เกิดความสมดุลของระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ
 - (๒) ป้องกันมิให้มีการสนับสนุนการทำการประมงที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าในด้านการสนับสนุนบุคคลการ นำมั่นเชื้อเพลิง เครื่องมือทำการประมง หรือสิ่งของอื่นใด
 - (๓) มีมาตรการในการกำกับและควบคุมให้การทำการประมงเป็นไปอย่างสอดคล้องกับกฎหมายระหว่างประเทศ และมาตรฐานสากล
 - (๔) มีแนวทางในการพัฒนาความร่วมมือในการทำการประมงกับรัฐอื่นและองค์กรระหว่างประเทศต่าง ๆ เพื่อส่วนและจัดการเกี่ยวกับการคุกคามทรัพยากรสัตว์น้ำ การข้ายกถิ่นของสัตว์น้ำหรือแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ โดยใช้หลักการป้องกันล่วงหน้า
 - (๕) มีมาตรการป้องกันมิให้มีการทำการประมงจนเป็นภาระกวนหรือขัดขวางกระบวนการของธรรมชาติในการใช้เวลาผลิตและพื้นที่กำลังการผลิตอย่างเพียงพอ เพื่อให้การทำการประมงสอดคล้องกับการผลิตสูงสุดของธรรมชาติ และสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างยั่งยืน
 - (๖) มีมาตรการที่กำหนดให้หน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องทุกหน่วยต้องดำเนินการปรับปรุงกฎหมายหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าและพัฒนาการของกฎหมายต่าง ๆ ในการทำการประมงขององค์กรระหว่างประเทศ

(๗) มีแนวทางให้ผู้ประกอบอาชีพการประมง และอาชีพอื่นที่เกี่ยวข้องกับการประมงได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์และป้องกันแหล่งทรัพยากรประมงและทรัพยากรสัตว์น้ำให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม และสามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน

มาตรา ๒๒ แนวทางในการบริหารจัดการทรัพยากรสัตว์น้ำตามมาตรฐานฯ (๔) อย่างน้อยต้องครอบคลุมเรื่องต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

(๑) แนวทางการส่งเสริมนมาตรการการอนุรักษ์และบริหารจัดการการทำการประมงอย่างยั่งยืน

(๒) แนวทางการปกป้องและคุ้มครองสิทธิ พัฒนาและส่งเสริมอาชีพและความเป็นอยู่ของชาวประมงไทย

(๓) แนวทางการป้องกันการแสวงหาประโยชน์เกินควรจากทรัพยากรสัตว์น้ำ

(๔) แนวทางการป้องกันการทำการทำประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) แนวทางการร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศ นานาประเทศ รวมตลอดทั้งรัฐชาติ ในการเผยแพร่และแลกเปลี่ยนข้อมูลเกี่ยวกับสอดคล้องกับภารกิจในการจับสัตว์น้ำ และข้อมูลอื่นๆ ให้เกี่ยวกับการทำการทำประมง

มาตรา ๒๓ เพื่อให้เป็นไปตามนโยบายตาม มาตรา ๑๕ ให้กรมประมงดำเนินการจัดทำแผนบริหารจัดการการประมงให้สอดคล้องกับนโยบายดังกล่าว เสนอคณะกรรมการพิจารณา และเสนอคณะกรรมการระดับประเทศเพื่อให้ความเห็นชอบ เพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องถือปฏิบัติต่อไป

มาตรา ๒๔ แผนบริหารจัดการการประมงตาม มาตรา ๒๓ อย่างน้อยต้องครอบคลุมแนวทางดำเนินการในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) แนวทางในการออกแบบอนุญาตทำการประมงให้สอดคล้องกับปัจจัยความสามารถในการทำการประมง และปริมาณผลผลิตสูงสุดของสัตว์น้ำที่สามารถทำการประมงได้อย่างยั่งยืน โดยใช้จุดอ้างอิงเป็นฐานในการพิจารณา

(๒) แนวทางการพัฒนาทรัพยากรสัตว์น้ำให้กลับสู่สภาพปกติตามธรรมชาติ

(๓) แนวทางในการลดจำนวนเรือประมงที่ทำการประมงพาณิชย์

(๔) แนวทางในการลดจำนวนการทำการทำประมงโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

(๕) แนวทางในการแก้ไขปัญหาประโยชน์ขัดแย้งระหว่างประมงพื้นบ้านและประมงพาณิชย์

(๖) แนวทางการป้องกันมิให้มีการจับสัตว์น้ำที่ยังโตไม่ได้ขนาด

(๗) แนวทางการพัฒนาข้อมูลเกี่ยวกับการทำการทำประมง

(๘) แนวทางการเสริมสร้างการบริหารจัดการการประมง

มาตรา ๒๕ เพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมและสนับสนุนชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการการบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืนจากทรัพยากรสัตว์น้ำภายในที่จับสัตว์น้ำในเขตประมงน้ำจืดหรือเขตทะเลฝั่ง ให้กรมประมงดำเนินการให้ความช่วยเหลือหรือสนับสนุนในเรื่อง ดังต่อไปนี้

(๑) สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดทำนโยบายตาม มาตรา ๑๕ (๑)

(๒) สนับสนุนให้มีการรวมกลุ่ม และจัดให้มีการเขียนทะเบียนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นตามหลักเกณฑ์ที่ออกโดยประกาศกำหนด

(๓) ให้คำปรึกษาแก่ชุมชนประมงท้องถิ่นในการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ รวมทั้งช่วยเหลือและสนับสนุนการดำเนินงาน โครงการ หรือกิจกรรมของชุมชนในเรื่องดังกล่าว

(๔) เผยแพร่ความรู้หรือข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการ การบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำ

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการประเมินประจำจังหวัด

มาตรา ๒๖ ให้มีคณะกรรมการประเมินประจำจังหวัด ในจังหวัดที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด ประกอบด้วย ผู้ว่าราชการจังหวัด เป็นประธานกรรมการ ผู้แทนกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ผู้แทนกรมเข้าท่า อัยการจังหวัดซึ่งเป็นหัวหน้าที่ทำการอัยการจังหวัด พาณิชย์จังหวัด นายอำเภอในเขตท้องที่ที่มีการประเมิน นายกองค์การบริหารส่วนจังหวัด ประธานสภากเกษตรกรรมจังหวัด เป็นกรรมการโดยตำแหน่ง และผู้ทรงคุณวุฒิซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้งจำนวนไม่เกินสิบสามคน เป็นกรรมการ

ให้ประเมินจังหวัดเป็นกรรมการและเลขานุการ

ในจังหวัดใดมีอาณาเขตติดต่อกับชายฝั่งทะเลหรือแม่น้ำโขง ให้มีผู้แทนกองทัพเรือเป็นกรรมการ โดยตำแหน่งเพิ่มขึ้นอีกหนึ่งคน

มาตรา ๒๗ กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิตามมาตรา ๒๖ ให้แต่งตั้งจากบุคคล ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้แทนองค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในด้านการประเมินทะเลชายฝั่ง ด้านการประเมินทะเลออกชายฝั่ง ด้านการประเมินน้ำจืด ด้านการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ หรือด้านการแปรรูปสัตว์น้ำ ที่ได้เขียนทะเบียนตามมาตรา ๒๕ (๒) ตามที่เห็นสมควร โดยคำนึงถึงความทั่วถึงของผู้มีส่วนได้เสีย

(๒) ผู้มีความรู้หรือประสบการณ์การดำเนินงานในด้านการประเมิน หรือด้านทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม ไม่เกินสามคน

มาตรา ๒๘ คณะกรรมการประเมินประจำจังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) รวบรวมข้อเสนอแนะและเสนอแนวทางในการส่งเสริมอาชีพการประเมิน การจัดการการบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรสัตว์น้ำขององค์กรชุมชนประมงท้องถิ่นในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเสนอต่อคณะกรรมการฯ เพื่อพิจารณาจัดทำนโยบายตามมาตรา ๑๕ (๑)

(๒) พิจารณาและเสนอแนวทางในการพัฒนาหรือแก้ไขปัญหาการประเมิน หรือการจัดการการบำรุงรักษา การอนุรักษ์ การฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์ในที่จับสัตว์น้ำในเขตพื้นที่ที่รับผิดชอบเสนอต่อรัฐมนตรี คณะกรรมการฯ หรืออธิบดี

(๓) ออกประกาศตามมาตรา ๕๖ มาตรา ๗๑ และมาตรา ๗๗ โดยประกาศในราชกิจจานุเบกษา

(๔) ดำเนินการอื่นตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการฯ มอบหมาย

ในกรณีที่มีเหตุฉุกเฉินหรือมีความจำเป็นเร่งด่วนในการออกประกาศตามมาตรา ๕๖ และมาตรา ๗๑ ให้คณะกรรมการประเมินประจำจังหวัดมีอำนาจออกประกาศบังคับใช้เป็นการชั่วคราวมีกำหนดระยะเวลาไม่

เกินหลักสิบวัน และให้รัฐมนตรีพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาหกสิบวันนับจากวันที่ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับ

ในกรณีที่รัฐมนตรีพิจารณาไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคสอง ให้ประกาศดังกล่าวมีผลใช้บังคับต่อไปจนกว่าจะมีคำสั่งไม่อนุมัติจากรัฐมนตรี

จังหวัดใดไม่มีคณะกรรมการประเมินประจำจังหวัด ให้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการประเมินประจำจังหวัดเป็นอำนาจหน้าที่ของประเมินจังหวัดหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย แต่ในการใช้อำนาจหน้าที่ให้หารือกับผู้ว่าราชการจังหวัดและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และรับฟังความคิดเห็นของประชาชนที่เกี่ยวข้องประกอบด้วย

มาตรา ๒๕ ให้นำบทัญญัติมาตรา ๑๕ มาตรา ๑๖ มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ และการแต่งตั้งคณะกรรมการและอนุกรรมการ และการประชุมคณะกรรมการตามมาตรา ๒๐ มาใช้บังคับแก่คณะกรรมการประเมินประจำจังหวัดโดยอนุโถม

หมวด ๓ การทำการประเมินน้ำหน้าไทย

มาตรา ๓๐ บทัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อบริหารจัดการ ควบคุม และกำกับดูแลการทำการประเมิน และแก้ไขปัญหาประโยชน์ขัดแย้งระหว่างประเมินพื้นบ้าน และประเมินพาณิชย์ โดยการใช้อำนาจหน้าที่ในส่วนที่เกี่ยวกับการควบคุมและกำกับการทำการประเมินตามหมวดนี้ ให้ผู้ที่เกี่ยวข้องคำนึงถึงขีดความสามารถในการผลิตของชุมชนชาติ โดยใช้วิธีการทำงานวิทยาศาสตร์เพื่อหาจุดอ้างอิง เพื่อให้สามารถทำการประเมินได้อย่างยั่งยืน และประชาชนมีแหล่งอาหารได้ตามสมควร

มาตรา ๓๑ ผู้ใดจะทำการประเมินน้ำจืดในที่จับสัตว์น้ำที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน โดยใช้เครื่องมือทำการประเมินตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ความในวรรคหนึ่ง ไม่ใช้บังคับกับการทำการประเมินในที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ

มาตรา ๓๒ ผู้ใดจะทำการประเมินพื้นบ้านโดยใช้เรือประมง หรือเครื่องมือที่มีขนาดหรือลักษณะตามที่อธิบดีประกาศกำหนด ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประเมินพื้นบ้านจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย เว้นแต่เป็นการใช้เรือประมงโดยใช้เครื่องมือทำการประเมินประเภทที่อธิบดีประกาศกำหนด

การออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง ต้องระบุจำนวนและประเภทเครื่องมือทำการประเมินที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ทำการประเมิน พื้นที่ทำการประเมิน หรือเงื่อนไขอื่นใดที่จำเป็น เพื่อให้สอดคล้องกับแผนบริหารจัดการการประเมิน และในกรณีเป็นการทำการประเมินโดยใช้เรือประมงให้ออกให้แก่เจ้าของเรือประมงและสำหรับเรือประมงแต่ละลำ โดยจะออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลได้เกินจำนวนที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดมิได้^{๑๖๑}

มาตรา ๓๓ ผู้ทำการประเมินพื้นบ้านต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์และวิธีการในการทำการประเมินตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

^{๑๖๑} มาตรา ๓๒ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประเมิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ในกรณีจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการติดตามตรวจสอบ อธิบดีจะกำหนดให้ผู้ทำการประเมินพื้นที่น้ำ ต้องจัดทำสมุดบันทึกการทำการประเมิน ซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยประเภทและปริมาณของสัตว์น้ำที่จับได้และพื้นที่ที่ทำการประเมินที่ได้

ผู้ทำการประเมินพื้นที่น้ำต้องเก็บรักษาสมุดบันทึกการทำการประเมินตามวาระสองไว้ และพร้อมที่จะแสดงต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อนำเรือประเมิงลับเข้าฝั่ง

มาตรา ๓๔^(๑) ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประเมินพื้นที่น้ำ ทำการประเมินในเขตทะเลนอกชายฝั่ง เว้นแต่จะได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ชี้แจงอธิบดีมีบุคลากร ในกรอบอนุญาตดังกล่าว อธิบดีจะประกาศอนุญาตให้เป็นการทั่วไปก็ได้ โดยจะกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการทำการประเมินในเขตทะเลนอกชายฝั่ง ด้วยก็ได้

มาตรา ๓๕^(๒) (ยกเลิก)

มาตรา ๓๖ ผู้ใดจะทำการประเมินพัฒนิชย์ต้องได้รับใบอนุญาตทำการประเมินพัฒนิชย์จากอธิบดี หรือผู้ชี้แจงอธิบดีมีบุคลากร

การออกใบอนุญาตตามวาระหนึ่ง ให้ออกสำหรับเรือประเมินแต่ละลำ และในใบอนุญาตต้องระบุจำนวนและประเภทเครื่องมือทำการประเมินที่ได้รับอนุญาตให้ทำการประเมิน พื้นที่ทำการประเมิน ปริมาณ สัตว์น้ำสูงสุดที่อนุญาตให้ทำการประเมิน หรือห่วงเวลาที่กำหนดให้ทำการประเมินได้ ให้สอดคล้องกับขีดความสามารถในการทำการประเมิน และปริมาณผลิตผลสูงสุดของสัตว์น้ำที่สามารถทำการประเมินอย่างยั่งยืนที่กำหนดได้ในแผนบริหารจัดการการประเมิน โดยจะออกใบอนุญาตให้แก่บุคคลใดก็ได้ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด^(๓)

มาตรา ๓๗ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประเมินพัฒนิชย์ต้องจัดให้มีระบบความปลอดภัย สุขอนามัย และสวัสดิภาพในการทำงานของคนประจำเรือตามที่กำหนดในกฎกระทรวง

มาตรา ๓๘ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประเมินพัฒนิชย์ทำการประเมินในเขตทะเลชายฝั่ง

มาตรา ๓๙ ผู้ขอรับใบอนุญาตตามมาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ต้องไม่มีลักษณะ ต้องห้าม ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นผู้เคยต้องคำพิพากษารถีที่สุดว่ากระทำการความผิดอย่างใดอย่างหนึ่งตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๑๑๔ ยังไม่ถึงห้าปีนับแต่วันที่มีคำพิพากษารถีที่สุด

(๒) เป็นผู้อยู่ระหว่างการถูกพักใช้ใบอนุญาตทำการประเมิน

(๓) เป็นผู้ที่อธิบดีมีคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ (๑) หรือ (๕) และยังไม่ฟื้นสองปีนับแต่วันได้รับคำสั่ง

(๔) เป็นผู้ที่อธิบดีมีคำสั่งตามมาตรา ๑๑๓ (๒) และยังไม่ฟื้นระยะเวลาการสั่งห้าม

(๕) เป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประเมินยังไม่ฟื้นห้าปีนับถ้วนยังวันเดียวกับการขอรับใบอนุญาต

^(๑) มาตรา ๓๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประเมิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^(๒) มาตรา ๓๕ ยกเลิกโดยพระราชกำหนดการประเมิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^(๓) มาตรา ๓๖ วาระสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประเมิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

(๖) รัฐต่างประเทศหรือองค์การระหว่างประเทศแจ้งเป็นหนังสือว่าเป็นผู้อยู่ระหว่างถูกสั่งพักใช้ในอนุญาตทำการประมง หรือถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงโดยผู้มีอำนาจของรัฐหรือองค์การระหว่างประเทศนั้น(๗) เป็นผู้เคยถูกเพิกถอนใบอนุญาตทำการประมงมาแล้วสองครั้งภายในห้าปี

มาตรา ๔๐ ใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ให้มีอายุสองปี นับแต่วันที่ออกใบอนุญาต

มาตรา ๔๑ ให้ผู้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ นำใบอนุญาตดีไว้ในเรือประมง หรือบัตรที่กรมประมงออกให้เพื่อใช้แทนใบอนุญาตดีด้วยความสามารถที่ได้

ให้เป็นหน้าที่ของกรมประมงที่จะออกบัตรสำหรับใช้แทนใบอนุญาตให้แก่ผู้รับอนุญาต โดยบัตรดังกล่าวต้องทำด้วยวัสดุที่ป้องกันน้ำ และมีรายละเอียดของใบอนุญาตตามสมควร

มาตรา ๔๒ ห้ามนิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๑๑ มาตรา ๓๒ มาตรา ๓๕ และมาตรา ๓๖ ดัดแปลงเครื่องมือทำการประมงให้ผิดไปจากลักษณะของเครื่องมือที่ระบุไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๔๓ ห้ามนิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงพาณิชย์ทำการประมงให้ผิดไปจากที่ระบุไว้ในใบอนุญาต หรือตามที่อธิบดีประกาศกำหนดเป็นคราวๆ เป็นการกำหนดดังกล่าวต้องให้เวลาล่วงหน้าไม่น้อยกว่าสิบห้าวัน

มาตรา ๔๔^๑ ใบอนุญาตทำการประมงตามมาตรา ๓๒ และมาตรา ๓๖ ให้โอนกันได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไข ดังต่อไปนี้

(๑) ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตต้องไม่มีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๓๕

(๒) กรณีเรือประมงที่จะขอรับโอนใบอนุญาตเคยถูกใช้ในการกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยการประมง ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตต้องมีหลักฐานแสดงว่าเจ้าของเรือ ผู้ควบคุมเรือ หรือผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงของเรือที่ใช้ในการกระทำความผิดไม่มีผลประโยชน์ได้เสียทั้งทางตรงและทางอ้อม หรือมีอำนาจควบคุมเรือประมงดังกล่าวอีกด้วย

(๓) เรือประมงที่จะขอรับโอนใบอนุญาตต้องไม่อยู่ในระหว่างถูกดำเนินคดี

(๔) ผู้ขอรับโอนใบอนุญาตต้องมีหลักฐานแสดงว่ามีกรรมสิทธิ์ในเรือที่ระบุไว้ในใบอนุญาตทำการประมงมาแสดง หรือตามหลักเกณฑ์และเงื่อนไขอื่นที่กำหนดในกฎหมายระหว่างประเทศ

ในการโอนใบอนุญาต ให้อธิบดีออกใบอนุญาตใหม่แทนใบอนุญาตเดิมภายใต้ชื่อเดิม วันที่ได้รับคำขอ ใบอนุญาตที่ออกให้ใหม่ดังกล่าวให้กำหนดเงื่อนไขเช่นเดียวกับใบอนุญาตเดิม และเมื่อได้ออกใบอนุญาตให้ใหม่แล้ว ให้ใบอนุญาตเดิมเป็นอันใช้ไม่ได้

เมื่อได้รับอนุญาตแล้วให้ผู้รับโอนมีสิทธิและหน้าที่ตามที่กำหนดไว้ในใบอนุญาต

มาตรา ๔๕ ในกรณีที่มีหลักฐานจากจุดอ้างอิงแสดงให้เห็นว่าปริมาณผลิตผลสูงสุดของสัตว์น้ำมี

^๑ มาตรา ๔๔ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

ไม่เพียงพอกับการทำการประเมินอย่างยั่งยืน ให้รัฐมนตรีประกาศให้ด้วยการออกใบอนุญาตทำการประเมินไว้เป็นการชั่วคราว สำหรับใบอนุญาตที่ออกไปแล้ว ให้จัดให้มีการประชุมร่วมกันระหว่างกรมประเมิน หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประเมิน เพื่อพิจารณาผลปริมาณการจับสัตว์น้ำลงตามที่จำเป็น และไม่เป็นเหตุให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประเมินแล้วได้รับความเดือดร้อนเกินสมควร ในกรณีที่หาข้อบกพร่องไว้ได้ ให้รัฐมนตรีมีอำนาจจัดปริมาณการจับสัตว์น้ำลงตามที่เห็นสมควร หรือจะกำหนดมาตรการอื่นให้ผู้ทำการประเมินต้องปฏิบัติตามภายในระยะเวลาที่กำหนดก็ได้ และในกรณีจำเป็นจะเสนอคณะกรรมการเพื่อให้กำหนดจำนวนเรือประเมินสูงสุดที่จะพึงมี และมาตรการที่จะดำเนินการกับเรือประเมินล้วนที่เกินจำนวนที่พึงมีก็ได้

มาตรา ๔๖ ห้ามนิใช้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย และกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือ ในน่านน้ำไทย รับจดทะเบียนเรือ หรือออกใบอนุญาตใช้เรือสำหรับการประเมิน ในกรณีดังต่อไปนี้

(๑) เรือที่ใช้ทำการประเมินเกินจำนวนที่คณะกรรมการกำหนด

(๒) เรือที่อยู่ในปัญชีรายชื่อเรือประเมินที่ถูกใช้ทำการประเมินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายที่อธิบดีแจ้งให้ทราบ

(๓) เรือที่เคยจดทะเบียนในต่างประเทศ และมีหลักฐานว่าถูกใช้ทำการประเมินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย

ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามกฎหมายว่าด้วยเรือไทย และกฎหมายว่าด้วยการเดินเรือในน่านน้ำไทย ตรวจสอบข้อมูลการทำการประเมินโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายจากรัฐเจ้าของชั่ง ก่อนรับจดทะเบียนเรือ หรือออกใบอนุญาตให้ใช้เรือตาม (๓)

ในระหว่างเวลาที่รัฐมนตรีประกาศให้ด้วยการออกใบอนุญาตทำการประเมิน หรือเมื่อเรือประเมินมีจำนวนสูงหรือเท่ากับจำนวนเรือประเมินสูงสุดที่จะพึงมีที่คณะกรรมการกำหนดตามมาตรา ๔๕ และมีกรณีดังนี้

(๑) ให้เจ้าหน้าที่ของรัฐตามวรรคหนึ่งประกาศให้ประชาชนทราบเป็นการทั่วไป และให้ด้วยคำขอจดทะเบียนเรือประเมินก่อนจะได้รับแจ้งจากรัฐมนตรีหรือคณะกรรมการ แล้วแต่กรณี ให้รับจดทะเบียนเรือประเมินต่อไปได้สำหรับคำขอที่ได้รับไว้แล้วแต่ยังไม่ได้จดทะเบียนเรือ ให้คืนคำขอพร้อมด้วยค่าใช้จ่ายและค่าธรรมเนียมที่ได้รับชำระไว้ให้แก่ผู้ยื่นคำขอ^[๑๕]

หมวด ๔

การทำการประเมินนอกน่านน้ำไทย

มาตรา ๔๗ บทบัญญัติในหมวดนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อกำหนดมาตรการในการอนุรักษ์และบริหารจัดการแหล่งทรัพยากรสัตว์น้ำให้สอดคล้องกับพันธกิจกรณีระหว่างประเทศ และส่งเสริมความร่วมมือกับรัฐอื่น ภาคเอกชน และองค์กรต่างประเทศเพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของพระราชนัดดา

มาตรา ๔๘ ผู้ใดจะใช้เรือประเมินไทยทำการประเมินในเขตทะเลนอกน่านน้ำไทย ให้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำการประเมินนอกน่านน้ำไทยจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

^[๑๕] มาตรา ๔๖ วรรคสาม เพิ่มโดยพระราชกำหนดการประเมิน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

การออกใบอนุญาตตามวาระหนึ่ง ให้ออกสำหรับเรื่อประมงแต่ละลำ และต้องระบุจำนวนและประเภทเครื่องมือทำการประมงที่ได้รับอนุญาตให้ใช้ทำการประมง ถ้าผู้ขออนุญาตประสงค์จะทำการประมงในเขตของรัฐชายฝั่ง อธิบดีหรือผู้ชี้งອบินดีมอนหมายจะอนุญาต ได้เฉพาะเมื่อผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตแสดงหลักฐานว่าตนเป็นผู้มีสิทธิในการทำการประมงในน่านน้ำของรัฐชายฝั่ง และเมื่อมีหลักฐานเป็นที่ประจักษ์ว่าผู้ยื่นคำขอรับใบอนุญาตอยู่ในสถานที่จะปฏิบัติตามกฎหมาย หลักเกณฑ์ และมาตรการของรัฐชายฝั่งหรือองค์กรระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้องได้

ให้นำบทัญญัติมาตรา ๗๕ มาใช้บังคับกับการขอรับใบอนุญาตตามวาระหนึ่งด้วยโดยอนุโลม มาตรา ๔๕ ในกรณีที่ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยทำการประมงในเขตของรัฐชายฝั่ง หรือในเขตที่อยู่ในความควบคุมดูแลขององค์กรระหว่างประเทศ นอกจากต้องปฏิบัติตามพระราชกำหนดนี้แล้ว ผู้ได้รับใบอนุญาตจะต้องปฏิบัติตามกฎหมาย หลักเกณฑ์ และมาตรการ การอนุรักษ์และบริหารจัดการการประมงของรัฐชายฝั่งหรือองค์กรระหว่างประเทศนั้น

มาตรา ๔๐ ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยต้องมีผู้สังเกตการณ์ประจำอยู่ในเรือประมงตามหลักเกณฑ์ของรัฐชายฝั่งหรือขององค์กรระหว่างประเทศที่มีเขตอำนาจหนืาอันที่ตั้งเข้าไปทำการประมงกำหนด หรือตามหลักเกณฑ์ที่อธิบดีประกาศกำหนด

ผู้สังเกตการณ์ต้องไม่ใช่บุคคลที่มีหน้าที่อื่นใดในเรือประมง และต้องมีคุณสมบัติอื่นตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

หลักเกณฑ์และวิธีการฝึกอบรม และการเขียนทะเบียนผู้สังเกตการณ์ ให้เป็นไปตามที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๑ ผู้สังเกตการณ์มีหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) สังเกตการณ์การจับสัตว์น้ำ การคัดสรร การแปรรูป และกิจกรรมอื่นที่เกี่ยวกับสัตว์น้ำ และบันทึกข้อมูลที่พ้นจากการสังเกตการณ์นั้น

(๒) รวบรวมและบันทึกข้อมูลด้านชีววิทยา และเก็บตัวอย่างของสัตว์น้ำที่จับได้ และข้อมูลอื่นใดที่จะเป็นประโยชน์ต่อการสืบค้น

(๓) ทำรายงานสรุปผลการดำเนินการตาม (๑) และ (๒) และส่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เมื่อเรือประมงเทียบท่า หรือเมื่อผู้สังเกตการณ์เข้มฟัง ตามวิธีการและภัยในกำหนดเวลาที่อธิบดีประกาศกำหนด

มาตรา ๔๒ ห้ามมิให้ผู้ได้รับใบอนุญาตทำการประมงนอกน่านน้ำไทยทำการประมงในเขตน่านน้ำไทย เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตตามมาตรา ๗๖

มาตรา ๔๓ ให้นำบทัญญัติมาตรา ๗๗ มาตรา ๔๐ มาตรา ๔๑ และมาตรา ๔๒ มาใช้บังคับกับการทำการประมงนอกน่านน้ำไทยด้วยโดยอนุโลม

มาตรา ๔๔ ผู้ได้เป็นเจ้าของเรือประมงไทย หรือเป็นเจ้าของเรือประมงที่มิใช่เรือประมงไทย แต่ใช้ผู้ควบคุมเรือหรือคนประจำเรือหรือมีผู้โดยสารเป็นผู้มีสัญชาติไทย ได้ใช้หรือยอนให้ใช้เรือประมงของตนทำการประมงนอกน่านน้ำไทยจนเป็นเหตุให้มีการลงมิดภูมายของรัฐต่างประเทศ และทำให้ผู้ควบคุมเรือ คนประจำเรือ หรือผู้โดยสารซึ่งไปกับเรือประมงต้องตกค้างอยู่ในต่างประเทศ มีหน้าที่ต้องรับผิดชอบชดใช้ค่าใช้จ่ายที่รัฐได้

จ่ายไปในการนำบุคคลดังกล่าวกลับประเทศไทยในส่วนเดียวที่ได้รับหนังสือแจ้งจากกรมประมง

ในกรณีที่เจ้าของเรือประมงไม่ชัดใช้คำใช้จ่ายภายในกำหนดเวลาตามวาระหนึ่ง ให้กรมประมงมีอำนาจยึดเรือประมงดังกล่าวและนำออกขายทอดตลาด และเมื่อหักจำนวนเงินที่ต้องชดใช้พร้อมด้วยดอกเบี้ยในอัตราเร้อยละเจ็ดครึ่งต่อปีคิดตั้งแต่วันที่ถึงกำหนดชำระจนถึงวันที่ได้รับเงินจากการขายทอดตลาดเหลือเงินท่าได้ให้คืนให้แก่เจ้าของ

หมวด ๕

มาตรการอนุรักษ์และบริหารจัดการ

มาตรา ๕๕ บทบัญญัติใหม่ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อการอนุรักษ์และบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลทางธรรมชาติ และรักษาทรัพยากรสัตว์น้ำและระบบนิเวศไว้อย่างยั่งยืนตามหลักการป้องกันล่วงหน้า โดยผู้ทำการประมงต้องไม่ฝ่าฝืนและปฏิบัติตามบทบัญญัติใหม่นี้

มาตรา ๕๖ ห้ามนิให้ผู้ใดจับสัตว์น้ำในเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามที่รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัด โดยอนุมัติรัฐมนตรีประกาศกำหนด เว้นแต่เป็นการกระทำเพื่อประโยชน์ในทางวิชาการหรือเพื่อการบำรุงรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมาย

การกำหนดเขตพื้นที่รักษาพันธุ์สัตว์น้ำตามวาระหนึ่ง ให้มีแผนที่แสดงแนวเขตบริเวณที่กำหนดนั้นแนบท้ายประกาศด้วย

มาตรา ๕๗ ห้ามนิให้ผู้ใดจับสัตว์น้ำหรือนำสัตว์น้ำที่มีขนาดเล็กกว่าที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดขึ้นเรื่องประมง

มาตรา ๕๘ ห้ามนิให้ผู้ใดกระทำการ ดังต่อไปนี้

- (๑) ปล่อย เท ทิ้ง ระบายน หรือทำให้วัตถุอันตรายตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดลงสู่ที่จับสัตว์น้ำ
- (๒) กระทำการใด ๆ อันทำให้สัตว์น้ำในที่จับสัตว์น้ำมีน้ำเสีย
- (๓) ปล่อย เท ทิ้ง ระบายน หรือทำให้สิ่งใดลงสู่ที่จับสัตว์น้ำในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ
- (๔) ทำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษในลักษณะที่เป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำตาม (๒) เพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยหรือการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำซึ่งกระทำโดยทางราชการ และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมอบหมายแล้ว โดยต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่อธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีนิมอบหมายกำหนด หรือการกระทำอันจำเป็นโดยมิอาจหลีกเลี่ยง ได้เพื่อประโยชน์ของทางราชการ^[๑๖]

มาตรา ๕๙ ผู้ใดโดยเจตนาหรือโดยประมาททำให้ที่จับสัตว์น้ำเกิดมลพิษในลักษณะที่น่าจะเป็นอันตรายแก่สัตว์น้ำ ต้องรับผิดในค่าใช้จ่ายทั้งปวงในการช่วยเหลือป้องกันชีวิตสัตว์น้ำและทำให้ที่จับสัตว์น้ำฟื้นฟูกลับสู่สภาพตามธรรมชาติ ทั้งนี้ ตามที่อธิบดีกำหนด

^[๑๖] มาตรา ๕๘ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

มาตรา ๖๐ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้กระถางฟ้าทำการประมง หรือใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ ในกรณีที่ทางราชการมีความจำเป็นต้องใช้วัตถุระเบิดในที่จับสัตว์น้ำ ให้กระทำได้มื่อได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดี และได้ดำเนินการป้องกันมิให้เกิดความเสียหายแก่สัตว์น้ำเกินสมควรแล้ว

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การใช้วัตถุระเบิดเพื่อประโยชน์ของทางราชการทหาร

มาตรา ๖๑ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองเพื่อการค้าซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ โดยรู้ว่าเป็นสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่ได้มาโดยการกระทำความผิดตามมาตรา ๕๙ มาตรา ๖๐ หรือจากการทำการประมงโดยฝ่าฝืนกฎหมายอย่างร้ายแรงตามมาตรา ๑๔ หรือที่ได้มาจากการเรือประมงที่ต้องห้ามมิให้เข้ามาในราชอาณาจักรตามมาตรา ๕๔ หรือที่มีชื่ออู่ในประกาศรายชื่อตามมาตรา ๑๖

มาตรา ๖๒ ห้ามมิให้ผู้ใดทำการแก้ไขเปลี่ยนแปลงที่จับสัตว์น้ำที่เป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดินให้ผิดไปจากสภาพที่เป็นอยู่ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

มาตรา ๖๓ ห้ามมิให้ผู้ใดตั้ง วาง หรือสร้างเจื่อน ฝาย ท่านบัว สิ่งปลูกสร้าง เครื่องมือที่เป็นตาข่าย หรือเครื่องมือทำการประมงอื่นใด หรือกระทำการใดในที่จับสัตว์น้ำอันเป็นการกันทางเดินของสัตว์น้ำหรือเป็นอุปสรรคในการเจริญเติบโตของสัตว์น้ำ เว้นแต่จะได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากพนักงานเจ้าหน้าที่

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่การกระทำเพื่อประโยชน์ในการป้องกันสาธารณภัย หรือเพื่อประโยชน์ของทางราชการในการชลประทาน

มาตรา ๖๔ ห้ามมิให้ผู้ใดมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อร่างกายมนุษย์หรือต่อสัตว์น้ำอื่น สิ่งแวดล้อมของสัตว์น้ำ ทรัพย์สินของบุคคลหรือสาธารณะ หรือเป็นผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของมนุษย์ตามประเภท ชนิด ลักษณะ จำนวนหรือขนาดที่กำหนดในกฎกระทรวง

ผู้ใดมีสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ตามวรรคหนึ่งไว้ในครอบครอง ต้องส่งมอบสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้นให้แก่พนักงานเจ้าหน้าที่ภายในเวลาที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ทำลายสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำนั้น โดยเร็ว

ความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมิให้ใช้บังคับแก่การครอบครองสัตว์น้ำหรือผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำของทางราชการเพื่อประโยชน์ทางวิชาการ

มาตรา ๖๕ เพื่อประโยชน์ในการคุ้มครองพันธุ์สัตว์น้ำที่หายาก หรือป้องกันอันตรายมิให้เกิดแก่สัตว์น้ำและระบบนิเวศ รัฐมนตรีมีอำนาจประกาศกำหนดห้ามการนำเข้า ส่งออก นำผ่าน เพาะเลี้ยง หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำบางชนิด ได้^{๑๗๗}

ห้ามมิให้ผู้ใดนำเข้า ส่งออก นำผ่าน เพาะเลี้ยง หรือมีไว้ในครอบครองซึ่งสัตว์น้ำตามวรรคหนึ่ง เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมีอนุญาต

มาตรา ๖๖ ห้ามมิให้ผู้ใดจับสัตว์น้ำชนิดที่เลี้ยงลูกด้วยนม สัตว์น้ำที่หายากหรือใกล้สูญพันธุ์ตามที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด หรือนำสัตว์น้ำดังกล่าวขึ้นเรือประมง เว้นแต่มีความจำเป็นเพื่อการช่วยชีวิตของสัตว์น้ำ

^{๑๗๗} มาตรา ๖๕ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

นั้น

มาตรา ๖๗^[๑๙] ห้ามมิให้ผู้ใดใช้หรือมีไว้ในครอบครองเพื่อใช้ซึ่งเครื่องมือทำการประมง ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องมือไฟฟ้าพ่าง รื้วไชมานหรือกันชูรื้วไชมาน เครื่องมืออี หรือเครื่องมืออื่นที่มีลักษณะและวิธีการคล้ายคลึงกัน

(๒) เครื่องมือลอบพับได้หรือໄอ์ໄโ ที่มีช่องทางเข้าของสัตว์นำสลับซ้ายขวาอยู่ทางด้านข้างใช้สำหรับดักสัตว์นำ

(๓) เครื่องมืออวนลากที่มีช่องตาอวนกัน群เล็กกว่าขนาดที่อธิบดีประกาศกำหนด

(๔) เครื่องมืออวนรุนที่ใช้ติดกับเรือนต์ เว้นแต่เป็นอวนรุนเคย

ความในวรรคหนึ่ง (๑) และ (๓) มิให้ใช้บังคับแก่การศึกษาวิจัยซึ่งกระทำโดยทางราชการ เพื่อประโยชน์ในการหาขนาดช่องตาอวนที่เหมาะสมที่ประชาชนพึงใช้ได้และได้รับอนุญาตเป็นหนังสือจากอธิบดีหรือผู้ซึ่งอธิบดีมีอนุญาตแล้ว

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับแก่ผู้ทำการประมงพื้นบ้านหรือประมงนำจีดที่ได้รับอนุญาตผ่อนผันให้ใช้เครื่องมือทำการประมงตามรูปแบบของเครื่องมือ ขนาดเรือ วิธีการทำการประมง พื้นที่ทำการประมง และเงื่อนไขที่อธิบดีประกาศกำหนด

การขออนุญาตผ่อนผัน การอนุญาต ระยะเวลาการผ่อนผันให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนด

มาตรา ๖๘ ผู้ใดใช้เครื่องมืออวนรุนเคยที่ใช้ประกอบเรือนต์ทำการประมงต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่รัฐมนตรีประกาศกำหนดเกี่ยวกับรูปแบบของอวน ขนาดของเรือ วิธีที่ใช้ บริเวณพื้นที่ หรือระยะเวลาในการทำการประมง

มาตรา ๖๙ ห้ามมิให้ผู้ใดใช้เครื่องมืออวนล้อมจับที่มีช่องตาอวนเล็กกว่าสองจุดห้าเซนติเมตรทำการประมงในเวลากลางคืน

มาตรา ๗๐^[๒๐] ห้ามมิให้ผู้ใดทำการประมงในพื้นที่และในระยะเวลาดูดสัตว์นำมีໄไหร่วางໄไป เลี้ยงตัวอ่อน หรือระยะเวลาอื่นใดที่จำเป็นต่อการคุ้มครองสัตว์นำตามที่อธิบดีประกาศกำหนด เว้นแต่จะใช้เครื่องมือ วิธีการทำการประมง และปฏิบัติตามเงื่อนไขอื่นบรรดาที่อธิบดีกำหนด

อำนวยตามวรรคหนึ่ง อธิบดีจะมอบหมายเป็นหนังสือให้คณะกรรมการประมงประจำจังหวัดเป็นผู้กำหนดก็ได้

มาตรา ๗๑ ให้รัฐมนตรีหรือคณะกรรมการประมงประจำจังหวัดมีอำนาจออกประกาศ ดังต่อไปนี้

(๑) เครื่องมือทำการประมงตามรูปแบบของเครื่องมือ วิธีการทำการประมง พื้นที่ทำการประมง ขนาดของเรือประมงที่ใช้ประกอบการทำการประมง และเงื่อนไขอื่นที่ห้ามใช้ทำการประมงในที่จับสัตว์นำ

^[๑๙] มาตรา ๖๗ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐

^[๒๐] มาตรา ๗๐ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชกำหนดการประมง (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๐